

Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΓΕΩΡΓΟΣ ΘΥΜΑΤΑΙ

Ο Θανάσης Τζώννης ήταν ένας μεγαλόσωμος άνδρας πολυφαγός, φορτικός και απότομος προς τους άλλους. Είχε σπουδάσει κτηνίατρος στην Ιταλία και κατά την κήρυξη της επαναστάσεως του Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη κατά της Κυβερνήσεως των Αθηνών είχε προσχωρήσει στην Εθνική Άμυνα όπως ελέγεται. Εκεί είχε καλέσει και τον πατέρα του Αποστόλη. Επειδή ήτο επιστράτευση εφρόντιζε μετά φορτικότητας και έπαιρνε άδειες για τους στρατιώτες και χωροφύλακες της Άρτας. Και τώρα ο Αν. Αρβανιτογεώργιος θυμάται: «Άλλο γεγονός ήτο όταν πέθανε στη Θεσσαλονίκη ο αδελφός του Θανάση Τζώννη. (Πρόκειται περί του πατρός του) ο οποίος είχε τότε πολλές γνωριμίες με ανώτατους αξιωματικούς στρατιωτικούς και του είχε φροντίσει να διατηρεί κάποια στρατιωτική καντίνα καθ' ον χρόνον από 1.5.1919 μέχρι 20.8.1923 ήμουν φαντάρος, φρόντισε και τον έφερε νεαρόν (1919) ΣΤΟΝ Αμβρακικόν με πολεμικόν Αντιτορτακικό. Μαθεύτηκε τότε ότι θα γίνει η κηδεία στη πόλη και όλες οι μονάδες έπρεπε να πάνε στη κηδεία για να ικανοποιηθεί ο Θανάσης ο οποίος εφρόντιζε και έδιδε άδειες στους επιστράτους και χωροφύλακες και από φόβο μη δεν πάνε και το μάθει ο Θανάσης. Και έτσι στη κηδεία δεν έμεινε γυναίκα στο σπίτι της. Να σημειώσας ότι οι Τούρκοι έξω από τη γέφυρα δεν είχαν φάρους, η ζάχαρη είχε 40 λεπτά η οκά, και ο καφές φτηνός όπως και το δοχείο πετρελαίου. Εγίνετο λαθραία εισαγωγή την νύκτα από το ποτάμι και πολλές φορές εγένοντο αντιληπτοί και ηκούοντο πυροβολισμοί.

Με ένα μπιτσι 14 - 5 δραχμές δικές μας, αγόραζες ένα αρνί σφαγμένο από τον χασάπη Χαροκλιά (αδελφός του Ευαγ. Χαροκλιά πατέρα του Χαρ. Χαροκλιά), που έμεινε μόνιμα έξω της γεφύρας. Όταν το έφερνε κανείς στην πόλη χωρίς κεφάλι δεν πλήρωνε δημοτικό φόρο.

Θυμάμαι πήγα παραμονή Χριστουγέννων και πήρα μισό αρνί χωρίς κεφάλι (ήμουν 9 - 10 ετών), και έδωσα ένα τέταρτο 1/4 του μπιτσιού ίτοιμια δραχμή και 10 λεπτά δικά μας και έως να το φέρω κρεμαστό στο χέρι, στο σπίτι πάγωσα. Στη Δύση του ηλίου έκλεινε ο Τούρκος φρουρός την πόρτα αφού προηγουμένως εσαλπίζε και όλοι τρέχανε πριν του σαλπύματος να περάσουν την γέφυρα για να μη μείνουν έξω αυτής. Έξω της γέφυρας έμειναν πολλοί φυγάδικοι, φυγάδοι, ασειλότες του Δημοσίου και ηργάζοντο σε διάφορες εργασίες. Στο σπίτι του Ιωαν. Βόγια και στα κάτωθι μαγαζιά του (ήσαν αριστερά της γέφυρας κοντά στον Πλάτανο) έμεινε η υπηρεσία του δικού μας Τελωνείου και η δική μας φρουρά. Εγίνετο έρευνα (έλεγχος) και με μεγάλες βελόνες τρυπούσαν τα σακιά των αγωνιστών, τις δε γυναίκες έρευνούσε μια ονόματι Καλαμπάκου. Φέρνομε κρυφά στα ρούχα μας λίγο ζάχαρη και καφέ.

Τον φόρο της δεκάτης στο κόμμο τον είχαν πάντοτε οι Κωστακιώτες ενοικισμένο.». Γράφει και άλλα και επιλέγει: Να με συγχωρείς που σε κούρασα με τα γραφόμενά μου. Πες πως διάβασες προτάσεις του δικηγόρου Κώστα Ζάγκλη.

Δια την αντιγραφή

Δημ. Καρατζέννης